

Ligestillingsminister Manu Sareens tale ved LOKKs 25 års jubilæum.

[Det talte ord gælder]

Deres kongelige højhed, Kronprinsesse Mary.

LOKKs bestyrelse; venner og samarbejdspartnere.

Det er med blandede følelser, at jeg står her i dag ved LOKKs 25 års jubilæum. Jeg er rigtig glad for at være med til at fejre organisationen LOKK og dens fantastiske arbejde gennem 25 år.

Men samtidig så havde det jo - alt andet lige - været bedre, hvis der ikke havde været brug for LOKK!

For LOKKs historie er jo også historien om, at der har været - og stadig er - brug for at organisere og professionalisere indsatsen for at hjælpe voldsramte kvinder.

Jeg har brugt denne anledning til at gøre mig nogen tanker om den udvikling, der er sket i forhold til, hvordan vi opfatter vold mod kvinder:

Hvis vi går næsten 70 år tilbage, bragte Ugebladet Hjemmet, i 1946, et spørgsmål fra en kvinde på 19 år, hun skriver blandt andet; "Jeg er ret opfarende og hysterisk. Af samme grund ville min mand kun gifte sig med mig, hvis han måtte slå, når jeg var hysterisk". Hun havde nu fortalt sin mor om det, og derfor ville hun høre, hvad brevkassen syntes om den sag.

Og svaret var blandt andet, og her citerer jeg: " Det er en gammelkendt sag, at man kurerer hysteriske kvinder ved at slå koldt vand på dem eller slå dem"

Og brevet fortsætter ".....Deres velskrevne brev viser mig, at De er en intelligent kvinder, jeg kan derfor ikke se noget forkert i, at Deres mand kurerer Dem, når De har Deres urimligheds-anfald. Det skulle blot aldrig have været nævnt uden for hjemmets fire vægge."

Dét er vist ikke et råd, noget ugeblad, med respekt for sig selv eller sine læsere, ville give i dag!

Heldigvis har vi flyttet os rigtig meget, når det gælder vold og samfundets accept af vold – ikke bare de sidste 70 år men også de sidste 25 år.

For 25 år siden var det stadig en udbredt holdning, at vold mod kvinder var et privat anliggende, der hørte til inden for hjemmets fire vægge. Vold i andres familier var derfor heller ikke noget, nogen skulle blande sig i.

Mænd havde "ret" til at tugte deres koner og børn – og fik en kvinde tæv af sin mand, ja så havde hun nok selv været ude om det! Det var holdningen hos rigtig mange mennesker.

Hvis politiet skred ind, så var det sandsynligvis, fordi naboer følte sig generet af støjen fra volden, og "husspektaklet" kunne få pålæg fra politiet om at stoppe.

Men; når politiet var ude af døren, var kvinden og børnene igen overladt til sig selv og den voldelige mand.

Med kvindebevægelsen i 1970'erne blev begreberne "søstersolidaritet" og "kvinder hjælper kvinder" lanceret, og på den baggrund opstod der de følgende år flere kvindekrisecentre rundt omkring i landet.

Mange af dem blev etableret af lokale kvindegrupper, der ville give deres medsøstre en mulighed for at komme væk fra en voldelig mand.

I dag er der omkring 40 krisecentre og andre tilbud til voldsramte kvinder. Og centrene er stadig et uundværligt "helle" for de kvinder, der tager mod til sig og forlader en voldelig mand.

Centrene leverer en grundlæggende og helt nødvendig støtte til voldsramte kvinder og deres børn gennem husly, rådgivning, omsorg og hjælp til at komme videre i tilværelsen.

Og her har LOKK, som samlende organisation for landets krisecentre, siden starten i 1987 spillet en helt central rolle.

LOKK udgør et solidt fundament i indsatsen for voldsramte kvinder:

Først og fremmest *kæmper* I for voldsramte kvinders ret til at leve et liv fri for vold. I er et respekteret talerør de steder, hvor sagen sættes på dagsordenen.

I *understøtter* krisecentrenes arbejde med at give professionelle tilbud til voldsramte kvinder og deres børn.

Og endelig *udvikler* I hele tiden nye måder at gøre opmærksom på problemet, og I bidrager vedholdende til at udbrede budskabet om, at vold i nære relationer er uacceptabelt!

Her vil jeg især gerne fremhæve tre ting, som jeg i min tid som minister, har været specielt glad for at samarbejde med jer om.

Det første en App om kærestevold, så unge på deres mobiltelefon kan få råd og vejledning her og nu, hvis de er udsat for kærestevold.

Derudover har I produceret seks informationsfilm, der henvender sig til volds ofre, pårørende, naboer, venner - med budskabet om, at vi alle har et ansvar for at sige fra overfor volden.

Og endelig samarbejder vi i kampagnen *Giv vold mod kvinder det røde kort* om at sætte fokus på vold i kæresteforhold, fordi vi er enige om, at vi skal have fat i de unge, og især de unge mænd, når vi vil forsøge at stoppe volden i nære relationer.

Til jer som til dagligt arbejder i LOKK, vil jeg sige: I er seriøse, professionelle og inspirerende at samarbejde med!

Bag enhver velfungerende organisation står en god bestyrelse. Derfor skal der også lyde et stort tillykke til bestyrelsen for LOKK, som har en stor del af æren for, at LOKK er en moderne organisation og en respekteret aktør på feltet.

Og endelig vil jeg også gerne sige tillykke med jubilæet til alle LOKKs mange frivillige, som er med til at gøre organisationen til det, den er.

Så!: Tak for det gode samarbejde – på trods af den triste baggrund glæder jeg mig til fortsættelsen.

Særligt til Kronprinsessen vil jeg sige: Tak for Deres engagement i voldsramte kvinders sag.

Jeg havde jo for nylig fornøjelsen af at opleve Deres store engagement i denne sag på nærmeste hold, da vi under et statsbesøg i Brasilien sammen besøgte et brasiliansk krisecenter for voldsramte kvinder.

Deres engagement er et eksempel, vi alle bør følge.

Derfor vil jeg gerne slutte min tale med en opfordring til alle om at slutte op vores kampagne "*Giv vold mod kvinder det røde kort*".

Og - en opfordring til at møde op den 8. marts næste år, når *rød kort kampagnen* slutter, så vi sammen kan sætte fokus på, at vold mod kvinder ikke er acceptabelt, og samtidig forhåbentlig samle mange penge ind til LOKK og landets kvindekrisecentre.

Tak!